

EPOCA 3.^a, ANY VIII.—BATALLADA 391

BARCELONA

AL DÍ 20 DE MAIG DE 1877.

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIO

LIBRERIA ESPANYOLA.

Barcelona.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.

5 rals.

Antillas (Cuba y Pto. Rico).

16.

Estranger.

18.

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

À PROPÓSIT DE LA NOVA LLEY D'IMPRENTA.

Per lo que toca á aquestas qüestions ¡muxoni! Ni á posar en dupte aquests miracles. Ni á estirá'l fil á aquestas joguinas.

Ni á atacá 'l crèdit, de una cosa tant poch
digne de credit pels tònedors.

Recurs del suscriptor á un periódich
suspés.

Y are treguin en clar si aixó es
un presidari ó un periodista.

LA PELL DE OVELLA.

Los carlins son endiastrats.

Quan van per la moutanya detenen correus, creman cartas, y per res del mon consenten que per allá ahont gamban, hi gambi cap manifestació de la civilisació moderna.

Ara, quan van per la ciutat ja es un' altra cosa; llavors ja no detenen correus. Molt acontrari, en lloc de detenirlo 'l fan.

O sino demanin informes als redactors del *Correo Catalan*.

En lo corréu seu, no s' hi admeten cartas sense 'l sello del Tero.

Ni s' hi admets cap escrit que no fassa tuf de carli en campanya, d' aquells que estan un més ab la mateixa camisa sobre de l' esquena.

¿Quin llenguatje! Al un costat lo Dèu vos salve Maria, y á l'altra columna una ratxada d' insults, capassos de fer caure d' esquena á tota la partida de 'n Savalls.

Ja 'ls dich jo, que no hi ha per ahont agafarlos.

Y que hi té de haber sants cristians, si fins lo govern, quan ne pesca un, en lloc d' enviar-lo allá ahont deuria, l' hi dona un empleo.

Aném al cas.
Tothom sap lo que ha passat ab l' assumpto de las ditxosas pelegrinacions.

Van ferne una, un' altra, y un' altra, y pelegrinació á la dreta, y pelegrinació á l' esquerra, y pelegrinació per esmorsar, y per dinar y per sopar: nada, la gran qüestió es agitar lo pais y fer maniobras y exercicis per cuan vinga 'l cas.

Resulta de tot això que algú s' empipa, y comensa á fer broma ab los pelegrins.

Y que alguns altres—no sabém qui—passan á coses majors, y reben á la peligrinació ab arguments mes contundents:

Y aquí vè lo bò.
Vull dir que aquí vè 'l *Correo Catalan*.

Vostès se figuraran, si volen, una disputa de totas las pescateras de la pescateria; pero no s' haurán figurat res, si ab ella volen compararhi 'l llenguatje del *Correo Catalan*.

Ab la cara mes verda que un llargandaix y ab la boca mes plena de babas que un gòs rabiós, aquelles mansas ovellas del remat del bon pastor, aquells partidaris de la resignació cristiana, aquells admiradors de 'l Evangeli que mana girar la galta esquerra, quan s' ha rebut una bofetada en la galta dreta, han llansat una pluja tal d' insults contra la prempsa que no aplaudeix las manifestacions carlistas y contra 'ls liberals en general, que no hi ha parayguas que 'l aguenti.

Volent una petita mostra de lo que han dit? Allá vā; pero 'ls adverteixo que per lo que podria ser, se posin las mans al cap.

Los liberals som «turbas salvatges, canalla esquerosa y embrutida, manadas de pillets y de descamisats, escoria de la societat, gent fermentida y miserable que deuria amagarse en los pudriders mes inmundos del vició del crim, únichs, indecents y cobarts, bandidos urbans, aleves, asesinos, presidaris llicenciats, etc., etc., etc.»

Tot això y molt mes som los periódichs que

hem creat atmésfera contra aquestas hipócritas manifestacions tant contrarias á la pública tranquilitat, y en las quals ab la capa de la religió, s' hi amaga 'l proposit de tornar á anegar al pais en sanch y llàgrimas.

Nosaltres no tenim mes que dir sino que 'ls héroes d' Igualada y Cardedeu, ds Tortellá y de Llayers, de Granollers y 'l Vendrell, de Cuenca y de Estella y mil pobles mes son los únichs que mereixen los calificatius que 's permet aplicar á un partit, que si algun delicto ha comés, ha sigut lo de no aixafar lo cap á la serpent del carlisme.

Ells han vomitat aquesta serie de insults, y 'l bon sentit y la justicia 'ls obligará á tornar-se á enviar lo que han vomitat,

Perque ells y solzament ells confirmen aquell antich refrà «Piensa el ladrón....»

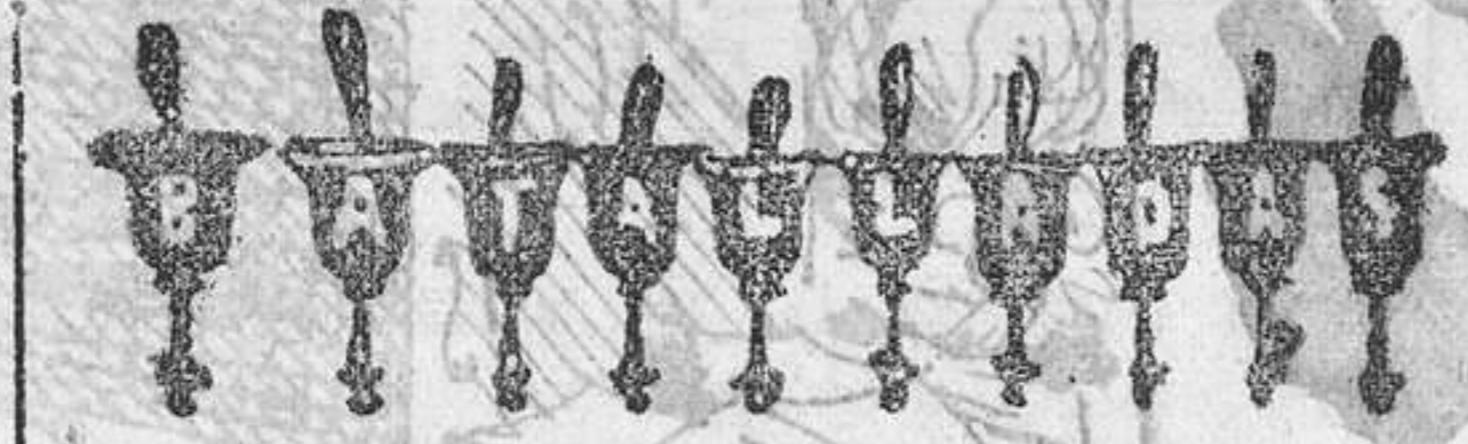
Aquest llenguatje que revela l' educació que han rebut entre las partidas del *requeté*, indicarà als incautes que de bona fé 'ls segueixen, (si algun n' hi ha) la naturalesa dels seus propòsits y la bestia que s' amaga dessota d' una pell d' ovella.

Qui aixís parla, y qui no s' avergonyeix d' estampar aquestas paraus, es pitjor que l' home mes baix y despreciable: aquest si se 'n vá de la llengua, es perque no té instrucció: lo publicarho en un periódich demostra que se sab llegir y escriure (per mes que sembla impossible.)

Y are acabaré dihent als autors d' aquesta ratxada d' insolencias, lo que 's diu als homes flachs de cervell.

«Que Dèu vos benehesca.»
Hasta nosaltres som mes cristians qu' ells.

P. K.

En Nova-York hi ha un elefant que diuhen qu' es lo mes corpulent que s' ha vist en aquell país, no sols per sas dimensions, sino també per la gran llargaria dels seus caixals.
Mosca!
!Quin ministre de Hisenda, per Espanya!

Lo reverendíssim *Correu Català*, fa dias, que treu foch pels caixals ab motiu de nosequé, que va haberhi contra 'ls pelegrins.

Paciencia noy, y resignació que per aquest medi se alcansa la gloria del cel.

Seguint l' evangeli, deurian recordarse que en aquests cassos s' ha de presentar l' altra galta.

Pero, ¿qui te tanta virtut?
Seguramente que pél *Correo* fora millor presentar.... la boca d' uu trabuch.

Un mal intencionat, lo dimars passat vā disparar uu petardo á la porta de la iglesia del Pí, al punt que baixava de la trona'l pare Goberna.

Dant aquesta noticia 'l reverendíssim *Correu Catalan* diu que com los clérifobs de Barceloná no perdónan medi de insultar als catòlichs apostolichs y romans, no dubta que aquesta bromila sera obra de algun d' ells.

Qui no diu al confrare que això pot ser un avis del cel ó be algun miracle?

Tals cosas podia haver dit lo reverent pare Goberna!

Historich.

Lo dia que 'ls pelegrins van tornar de Montserrat y van fer l' entrada pel portal Nou, dos subjectes de la brometa 's varen mesclar entre ells, purament per divertirse un ratet.

Algun espectader creyentse de bona fé que eran de la colla los hi va enviar algun sabatet que de rebót va anar al cap dels bromistas.

Aquells immediatament se van separar de la cotitiva veient que la cosa no daba de si, y que la broma pedia convertirse facilment en una formalitat.

Que recordin aquells senyors lo refrà que diu: «El mejor de los dados es no jugarlos.»

Los suavos pontificis, alias soldats del Papa, diu que s' allistan en lo exercit turch.

Diu un refran: «Los estremis se tocan.»

Al cap de vall, ab uns quans remendos que 's fassin á l' uniforme, y ab que 's cambihin alló de la creu ab la mitja lluua, ja estan corrents.

No será difícil sentir un dia en una divisió turca, á la hora de sortir lo sol dos coros que armonisin perfectament ab aquestas lletras.

Ave Maria gratia plena.

Ala Ala Alá.

Dominus tecum.

Ala Ala Ala.

Benedict tu in mulieribus.

Ala Ala Ala.

En lo cengrés, apropósito del projecte de contestació al discurs de la corona, va haberhi una votació.

228 diputats varen votar *Si*; un sol va dir *No*.

Los diputats que van dir si, se deyan.... los rellevém de llegir los noms.... tampoch los coñexerian.

Lo diputat que va dir no, se diu Castelar.

Deya un suscriptor del *Brusí*:

Mirin si está compacte 'l Congrés, que representa al país, que unanimament ha votat en la qüestió del mensatje, menos en Castelar.

Preguntuem nosaltres:

¿Quans eleccors varen votar als diputats que van dir si?

¿Quans varen votar á 'n Castelar?

Si dels diputats que varen dir si en la cuestió del mensatje, descontessim los que son ministres, los que ho han estat, los que esperan serho, los que cobran sou del erari, cessantia, etc., etc., quants ne quedarian?

Tots los periódichs d' Espanya protestan contra la ley d' imprenta d' en Romero Robledo.

Tats, menos los ministerials.

Un d' aquells diu que si la ley ne s' aproba en Romero Robledo dimitirá.

¡Ay señors diputats!

No saben vostès lo bèque farian á l' Espanya, desetxan la ley de 'n Romero Robledo!

A Girona vau fer una pila de romans per dur á efecte la romeria als Angels.

Després van tocar á reunio, van contarse y eran.... uvas quantas vellas xarugas.

¡Qué magre!

Ni siquiera hi havia prou gent per pendre l' ermita á la bayoneta.

Han dit alguns periódichs que Inglaterra y Espanya han fet un tractat secret.

En virtut d' ell Espanya deurá donar 80 mil homes, é Inglaterra 'ns entregará 300 millions garantits per la casa Rotschil.

¡Bravo!

Ab molt motiu diu un periódich.

«Cansat lo govern de emitir lámínas y papers, are tracta de emitir homes.»

¿Que succehirá á Fransa?

Alla ho veurem.

La democracia europea te fixos los ulls en ella, y no creu que lo que mereix las simpatias

del país puga caure, mentres lo país no vulga que caiga.

Los perills son immensos; pero es immens també l'amor à la democracia.

Per las clavagueras y fent una mina varen robar lo diumenje últim, la casa de cambi del Plà de la Boqueria.

Setze mil duros van cobrar los lladres pèl treball de fer una mina y de recerre las clavagueras.

Si al mènos hagués succehit això en los temps dels revolucionaris!....

Preu hauria dit lo Brusi: — «Mirin vostès, hasta per robar se progressal!»

Y ara dihem nosaltres: — «La llàstima que no més progressém en materias d'aquestas!»

Fins are han mort uns mil turchs y ja diuen que hi ha unes deu mil viudas.

Per terme mitj cada turch té deu donas.

La sort del govern turch, es que las viudas d'allà l'mateix que las de aquí, no cobran.

LA CUSIDORA.

IMITACIO.

Ab un garbo qu'enamora y ab ulls negres y bonichs d'eixa terra ets la senyora y de tots los seus confins. Si t'insultan, si t'segueixen despreciantlos, res tu dius, y ab un pam ne nassos deixas als tanocas y atrevits.

Cusidora, cusidora
ves cusint, cusint, cusint.

Ressalada y llauereta de ta casa al demati surts y deixas al darrera admirats à pollos mil. Per carrers y plassas trenca y á una tenda ó dalt d'un pis, al final somrient arribas, fent la burla á uns quants mosquits. Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

Quant hi entras.—La Roseta— totas diuen fentne crits! y entremitj d'ellas t'assentas prenen feyna per cusir. Després cantas y enraholes y t'en rius dels pobres xichs ab tan macas amiguetas las qui et donan sempre fil. Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

A las dotze, cap á fora t'estarrufas lo vestit y despues t'en vas soleta siuo trovas un cusi. Ab la gracia que tragini y ab lo tèu coquet sonris te'n endús lo cor de joves y de joves aixerits. Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

¡Qué si 'n vals tu de pessetas! ¡qué si 'n vals tu de pistrinchs! mes t'aprecio, que las perlas, y qu'el or, y que 'l rubí. Sou dos minas que molt valenta caretta y ton sonris ab los cuales tu t'compras joyas joyas ricas, traos richs Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

Ara escòltam una mica ja que te he tractat axi alabante en certas cosas criticante en lo precis,

«Vols cusirm' nena las calzas que hi tragino quatre estrips? Dius que si? pues prenlas, prenlas y demà podre sortir. Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint. AXERIT.

En la estació de Valladolit y á la arribada de una companyia d'òpera, una de las cantantases va parir un noy y una noya.

Bonich duo!

A Madrid, un tal Carnero ha envenenat á un germà seu.

Ja'u veuhens: carnero: la llana sempre ha sigut dolenta.

Alguns francesos recorren las Provincias Vascongadas desitxos de enterarse del preu dels béns, al objecte de calcular alguna especulació inspirada en la guerra turco-rusa.

Si aquets francesos volen bestiá bo y barato, que vingan á Catalunya.

Nosaltres los atrassarém á algun pastor de confiança.

Are trovarán lo bestiá en molt bon estat, per que fà temps que pastura per las montanyas.

Deya aquest dia un amich mèu parlant de las romerías:

— A mí ningú 'm treu del cap que això porta qua.

— Si senyor, si, vaig dirli jo, qua y orellas!

Diu lo «Diari de Vich» que l'últim desapte van atravesar aquella ciutat varies carros cargats de pelegrins procedents de la romeria de Montserrat, dirigintse á la vila de Manlleu.

Se m'afigura que molts d'aquí Barcelona sense passar per Vich, també aniran á parar á Manlleu y fins alguns á Peñaranda.

Se vá á aplicar al port de Bilbao l'invent d'un aparato inglés conegut per «salva-barras.» Recomanem al goberna que li dispensi tota la protecció possible.

Senyor Cánovas, qui no recomana un «salvabarras?

Al arribar aquest dia 'ls pelegrins de Montserrat, quan entravan pòl Portal Nou, com vostès saben, van ser rebuts ab xiulets, cops de taronxes y altres demostracions simpàtiques per l'estil.

Per fortuna al arribar á la Plassa de Llana, diu que tots ja respiraven molt desahogadament!

Deya un pelegrí de Sabadell:

— Mira Lluís: com mes cops de pedra m'enviavam, mes fétiña en lo nostre triunfo.

— Ah, sí, sí: l'hi respondia en Lluís: lo burro que tiach al hort també es aixís. Com mes l'hi pego, mes depressa roda.

Un telegramma de Constantincpla, assegurava que en un'acció última donada, 'ls russos van tenir 4 mil morts.

Quatre mil son molts!

¡Que volen que 'ls diga!

«Eres turco y no te creo.»

Lo Mariscal Mac-Mahon ha escrit una carta cuuenta á M. Jules Simon, y aquest ha presentat la dimissió tot desseguida.

Mal fet.

Si jo hagués sigut de 'n Simon, al rebre la carta, hauria fet lo Simon de l'ombra.

Y avant!

Ja saben lo que vá pássar á Sabadell ab motiu dels pelegrins.

Diu que plorien mahons.... y que van sortirne varios descalabrats!

«A pesar de lo qual, diu lo Correo Catalán» no vá haberhi ningú que rompés la formació.

Y que habian de rompre sant cristià.

En altras coses s'han trobat molt pitjors y no l'han romputa.

Un pelegrí que á Sabadell vá rebre un tronxo, esclama:

«Perdonéulos, que no saben lo que 's fan.»

Naturalment que no'u saben.

Precisament á Sabadell es ahont está mes desarromada l'industria lanera.

Vaya un modo de fer mal bè las crias de primera materia!

MORALITAT.

Casi plorant de pena un dia deya un pelegrí ja vell:

— «Van tirarme una pedra á Sabadell y un gep me vá sortí al mitj de l'esquena

Y al sentirlo un llanut:

— «Mal fet, vá dir, mal fet, que no'u repara?»

— «Sí, es molt mal fet; pro es mes mal fet encare un home geperut.»

Menciona un periódich un sermó predicat a Santa Ana 'l dia de Sant Isidre.

En dij sermó vá dirse que la virtut no 's troba mes qu'en los pobles agrícolas, ja que la malehida industria no engendra mes que legions de fieras que apadregan y omplan de garretas als pelegrins que van á la moutanya.

Va anyadir l'orador qu'Espanya passaria grans cataclismes, com los que 'ns pinta l'història hasta que vinga un nou Carlo-magno.

— Home, fassim lo favor, escolti; ¡Carlo-magno 6 Carlos memo? Net y clar: á vostés ray que ningú 'ls diu res....

A la pelegrinació dels Angels no vá anarhi un sol vehí de Sant Feliu.

Ja'u veuhens.

També hi ha sants que no aproban aquestas manifestacions carlistas.

O si no que 'n respondi 'l gloriós Sant Ferliu de Guixols.

L'altre dia vá haverhi foch en lo carrer de Cortinas.

Lo foch vá ser en una fàbrica de Persianas. ¡Cortinas y persianas!

Vels hi aquí lo que té voler lligar los elements nous y 'ls vells: vels hi aquí lo flue té voler aliar lo qrogrés y 'l retrocés.

Quant un home passa penas y no veu may lo seu fi diuhens passa 'l pelegrí: quan se escalfan las esquenes plouhen pedras y crustons, y lo Correu Català crida quan mes pot cridá passan peregrinacions.

En singular y plural cosa es que sempre fà mal.

Los gitans están furiosos perque á pesar de haberhi tantas peregrinacions no tenen feyna.

Un deya aquest dia á un company seu en la Esplanada, al peu de hont antes hi matavan porehs.

— Payet, la cosa no dona, y creu payet, que fins hi anat á las estacions del carril.

— Payet, lo mateix te dich: ay mal garran yich garranyack te fassen los ossos.

— Jo que estava tot contentó, creyent que se ns giraria feyna, y 'ns afartariam de guanyar panis.

—No me 'n parlis; jo crech que are la llana val molt diner y ningú la vol donar per una pipadeta de tabaco.

—Mala carcanada de burro 'ls serveixi dell' manera á l' hora de la mort!

—Res, payet, res, tornem á la feyna de matxos y gossets.

CANTARELLAS.

Qui está ben enamorat
diuen qu' es cego m' Jaymia
jo 'n dech estar sols un xich
pues soch un poch curt de vista

Son tes ulls com dos estrelles
y es ton cabell sèda fina.
Veurás dom uns quants cabells
que 'm vull surgir la levita.

B. S.

Si ahir no vaig ferte l' os
es perque mentres venia
vaig trobar mitja pesseta
y vaig aná á las Delicias

O. P. N.

Si per fer veure qu' ets grande
gastas molt, jo no m' atmiro,
puig te puch dir que també
jo gasto molt.... molt de brillo.

E. X.

Continuació de la llista dels objectes regalats fins are per formar la loteria Padró. Lo públich compendrà la importància perquè nosaltres deguem encarirla. Se'n admeten fins al dia 15 del corrent, en la casa núm. 15, pis segon del carrer de Lladó:

Les senyors Montaner y Simon, editors d' luxo que honran á Espanya, íntims amichs del malaguanyat Padró, entre altres donatius importantissims á la família de'n Padró, que no eitem per no ofendrer la modestia de dits senyors, han regalat una gran col·lecció de obres de molt valor ilustrades y encuadernades ab tan lux e com bon gust.—Salvador Manero; obres literaries.—J. Castañé; bodegó, al oli.—Juan Soley; auccells morts, al oli.—Eduard Puigol; Goya, sa vida y sus obres.—F. Catalá; visita de la Carta, al oli.—R. Gelabert y germà; dos gerros de metall.—Lluís Sabarta; dugas acuarelas.—J. Teixidor; cap de estudi, al oli.—M. Teixidor; pati de una casa al oli.—J. Grané; taller de un pintor, al oli.—H. Masaya; paisatje al oli.—J. Fent y Guitat; dos gerros de brenc.—N. Bonnia; Ecce-Homo, pintura sobre nàcar.—Dolores Rosés; ram de roses acuarela.—Enrich C. Girbal; varias obres literarias.—Talarn (fill); dos dibuixos, al llapis.—Ossorio y Bernard; obres literaries.—Leone Serra; una acuarela.—G. D.; galería de retratos fotogràfics.—Gayetà Benavent; efecte de lluna, al oli.—Alejandro Planella; dos acuarelas, un cromo y un exemplar del Triunfo de la Religió.—A. Casteljoch; Diògenes, al oli.—Enrich Serra; una acuarela y un dibuix á la ploma.—Imbert; un artístich joyer de faience.—Tomás Moragas; cap de estudi, acuarela.—Martí (fill); marina, al oli.—Ricardo Moragas; àlbum per fotografías.—Frederich Soler (Pitarra); varis exemplars de sus poesías catalanas.—Francesch Pelay Briz; volums de poesías catalanas.—Conrat Ronre; comedies catalanas y volums de la Biblioteca universal.—Moliné y Albareda; dugas preciosas fotografías de gran tamanyo;—Anten Caba; una Concepció, al oli.—Ignaci de Genover, de Figueras; cinch dibuixos al llapis.—Manuel Dordal; varis exemplars de cuadros sinòptichs musicals.—Emili Casas; Aquiles, estàtua en terra-cuita.—Juan Bofill; un exemplar de les costums del Univers.—Damás Calvet; varias obres literaries.—Ramon Elías; grup en terra-cuita.—Pere Bruny; guarda sello de àgata comprometentse á grabarhi las inicials del agricariat.—J. Armet; paisatje, al oli.—Emilio Morera; estudi de paisatje de D. Martí Rico, al oli.—M. Gonzalez; obres literaries.—Joan Sanchez; varias pessas musicals.—Josep Huberti; àlbum fotogràfic de Barcelona.—Anton Rigalt;

dos dibuixos á la sépia.—Francisco de Paula Faura; un àrabe y dos candeleros, estil pompeya, tot de bronze.—Jesop Presno; un paisatge, acuarela.—Francisco Sans; un cap de estudi, al oli.—(Seguirà.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Únicament han enviat xaradas dignas d'insertar-se 'ls ciutadans Manteyaire, Deixemuhí ser, Ralip, Men del Vendrell, Retratista, Des paraygas foradats, J. Xonjetas y Noy mao.

Las demes que ne's mencionan no' ns serveixen.

Citadà Molgosa: Miraré el cartell; avuy no hem tingut temps.

Margarideta Carbonera: A posar de lo que van dirli, es algo incorrecto.—Des paraygas foradats: Hi anira 'l quente; lo altre no.—F. Dalmau: No parlarem al próxim número.—Fijo Centa.

Envihi 8 rals y mitx en sellos y 'l rebrá.—Mastegaire: Hi anira 'l quadrat.—M. Prunedo: Ja'u parlarem.—Francesch: Aceptem lo geroglific.—E. Xarau: Y algunas cantarelles.—Miseria y companyia: Idem la tors de paraulas.—Long im Revref: Hi anira 'l queato.—A. T. y A.: Es massa seria y està escrita ab 'eso'.—Sasac: Hi anira 'l quadre de paraulas.—R. Cristes: Idem lo trencacaps.—Noy que té dos coronas: Idem lo geroglific.—Deixemuhí encendre: Idem lo quadrat.—Mestret: Alguna cosa aprofadaré.—Perico Matalasse: Vosté s'equivoca; d' agrahit si acas deu estarse vestit y no nosaltres que may l' hem demandat cap favor y algunes n' hi hem fet publicantil 'ls seus treballs.—Rosa de Maig: Hi anira 'l quadrat.—Carra tibat; Ab signos d' impronta no' s' pot comprendre.—A. Z. O.: Hi anira 'l sonet.—Candida P. L.: Hi aniran los contareñas.—L. Mas y G.: Alguna cosa 'n dirém.—S. Jordá: Idem, idem.—R. Ros: He publicaré.—J. P. Tintés: Hi anira 'l quadrat.—Estudiant calongi; Alguna cosa 'n dirém.—J. R. y M.: publicaré lo quadrat.—Pelegrins: Idem geroglific.—Deixemuhí ser: Idem, idem, y la sinonimia.—R. T.: Gracias per son noble oferiment; pere l' indele del periòdich no' hs permet aceptarlo.—Música de corda: Hi anira 'l quadrat.—T. Tabernera: Idem lo que 'ns envia.—Mariano Cadenet: Idem problema.—Barco de guerra; Miraré de complaure'l.

Aquells senyors á qui no contestem, dongoiun per contestats,

sabent que no' ns serveix ip que 'ns envian; es tan gran lo número de cartas qu' hem rebut, que de fet hem hagut de suprimir la secció de carabassas.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 389.

1. QUADRO DE PARAULAS.—A R P A
R A I L
P I L A
A L A S
2. SINONIMIA.—Sans.
3. PROBLEMA ARITMÉTICH.—57 duros y mig.
4. XARADA I.—Mar-mol.
5. IDEM. II.—Mont-seny.
6. XARADA-ENDAVINALLA.—Grana.
7. GEROGLIFIC.—Entre amichs y soldats cumplimentos son escusats.

Han endavinat totes 7 solucions los ciutadans Mestret, Rosinyol, Deixemuhí ser, Cartam, Pansas y figas, y M. Aixó; n' han endavinadas 6 los ciutadans Papa-natas, Deportal, Ralip y Valencia; 5 Pelegrins, Tontos de Lleyda, y J. Nogueras; 4 Tres Chés, Milord, E. cristos, Cara lluent, Ego Sum, Jo mateix, Baro Copen Niken, Ramon de Lleyda y Milord; 3 E. P. y V., C. de Reus, Patos y Crospis, Miseria y C. S. R. y M., E. Galengí, M. Capete y J. P. Tintés; 2 Corra-cuca, Rival d' en Victor, Septum, Cabell d' angel, y Ll. Cassolas; y no mes que 1 General, P. C. (a) Mistó.

IDEM Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 390.

1. SINONIMIA.—Déu.
2. TERS DE PARAULAS.—P E P
E V A
P A U
3. PROBLEMA ARITMÉTICH.—35
4. AMOHINO CEREBRAL.—Papé del Estat.
5. XARADA I.—Ca-si-a-no.
6. IDEM. II.—Do-lo-res.
7. XARADA-ENDAVIDALLA.—Ma-gall.
8. GEROGLIFIC.—Qui dia passa, any empreny.

Las han endavinadas totes los ciutadans Valencia, Peladillas, Cartam, Panotja, Mestres Rosinyol y Papa-natas; n' han endavinadas 7 Ralip, F. Alom, Deixemuhí ser, Cansons, R. Argues, Mantegaire y Deportado; 6 Músich de corda, Adeu, P. Tinte, Nene, Xulo, Milord y Dr. Llémana; 5 Ch-Tortosi, Parreno, Estripa Quentos, Dr Ox, Cama-lluent, y Ego-sum; 4 Foraster, Tallafarro y C. P. de Can Torba, Noy que té dos coronas, Pitus y flautas, Calsacurta, Dos estudiantillos, Tres bles, Yo mateix, E. Pelis y Rival de'n Victor; 3 F. Brú, T. Tabernera, F. Comas, M. Arenas, Blanch de teyá, Curdereta de Reus, Portho y Crospis, Minia y C. y Carracuca; 2 Noy xich, S. Escupina, A. VIII y septum; finalment no més Crach, A. Pelegrins, Inatcach, D. de Papiol, Mitja-cerilla, P. D. (a) Misto, Cabell d' angel, Ll. easelas y Gemeech.

QUINT DE PARAULAS.

Omplir los pichs de lletras que llegidas de llach y de travès digan: la primera ratlla lo nom d' una eyna de pagés; la segona d' una promesa; la tercera una beguda; la quarta lo que 's fa quan se dona ineens y la quinta un' obra de fuster.

J. B. M.

TRENCA CLOSCAS.

Ana, Pep, Qua y....
D' aquestas paraulas ferne sortir una sustancia que venen los apotecaris.

P. S.

SINONIMIA.

Conech una tot
que te un bon pamet
pero que la cara I
l' hi tot un poquet.

Tant com una tot
no l' hi tot perxó.
Cinch lletras, barrina
que ja hi dit prou jo.

TRAPINELL.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Combinar las xifras 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. y lo número 10; de manera que contadas horizontal, vertical y diagonalment donguin una suma igual á 18.

M. CABENET.

XARADA.

I.

Lo nom de cert General
es ma segona y tercera.
De ser segona y primera
Deu nos en quart d' aquet mal.

En tots los escrit del mon
crech trobaras hu tercera.
Me crech ser tres primera
de desde 'ls peus hasta 'l front.

Lector: barrina una estona,
men tot es un nom de dona.

CANUTO DEL RIMON.

II.

Tres, y hu dos,

Tersa tot tot.

Au; barrina

Aqui, xicot.

CA-FÉ DE RAL.

GEROGLIFIC.

D. T

t A T a

N

0 0 0 0 0

FA FA FA

oro

L

L

AZULINA.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 90.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.